

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาพฤติกรรมและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในเด็กวัยรุ่น ตอนต้น (อายุ 12-15 ปี) ที่ป่วยด้วยโรคซึมเศร้า ที่มารับบริการแบบผู้ป่วยนอกในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า และสถาบันประสาทวิทยา ประชานครที่ศึกษา คือ ผู้ปักครองและเด็กที่ป่วยด้วยโรคซึมเศร้า อายุ 12-15 ปี ที่มารับบริการแบบผู้ป่วยนอกในระหว่างวันที่ 15 มกราคม – 30 มีนาคม 2547 จำนวน 90 คน ข้อมูลที่ได้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลทั่วไป แบ่งเป็น ส่วนของผู้ปักครอง ส่วนของเด็กและส่วนข้อมูลเกี่ยวกับโรคซึมเศร้าของเด็ก และข้อมูลปัญหาพฤติกรรม การวิเคราะห์ผลข้อมูลเสนอด้วยตารางและคำบรรยายประกอบท้ายตารางตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประชากรที่ศึกษา ดังนี้

ก. ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็ก ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา ลำดับการเกิด ระดับชั้นเรียน ปัญหาวัยรุ่นที่ตนเองประสบ ปัญหาการปรับตัว ความรู้สึกต่อตนเองที่ป่วยเป็นโรคซึมเศร้า ความรู้สึกโรคซึมเศร้า กิจกรรมที่ไม่สามารถปฏิบัติได้เนื่องจากโรคซึมเศร้า ความรู้สึกที่ไม่สามารถทำกิจกรรมนั้น ๆ ได้และความสามารถในการดูแลตนเอง

ข. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปักครอง ได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้รวมของครอบครัวโดยเฉลี่ย สถานภาพเศรษฐกิจ ปัญหารื่องเงินเนื่องจากการเจ็บป่วยของเด็ก สถานภาพสมรส ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปักครองกับเด็ก การเป็นภาระจากเด็ก ความรู้สึกต่อเด็กที่ป่วยเป็นโรคซึมเศร้า ความรู้สึกต่อโรคซึมเศร้าสุขภาพกาย สุขภาพของคนในครอบครัว และการได้รับข้อมูลในการดูแลเด็กที่ป่วยเป็นลมซัก

ค. ข้อมูลเกี่ยวกับโรคซึมเศร้าของเด็ก ได้แก่ อายุที่เริ่มเป็นโรคซึมเศร้า ระยะเวลาที่ได้รับการรักษา การได้รับบาดเจ็บเนื่องจากโรคซึมเศร้า ความถี่ของการรักษาในรอบปีที่ผ่านมา ยาที่รักษาที่ได้รับ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัญหาพฤติกรรม

- ระดับความรุนแรงของปัญหาพฤติกรรมในทัศนะของผู้ปักครอง
- รูปแบบของปัญหาพฤติกรรมในเด็กป่วยโรคซึมเศร้า อายุ 12-15 ปี เพศชาย
- รูปแบบของปัญหาพฤติกรรมในเด็กป่วยโรคซึมเศร้า อายุ 12-15 ปี เพศหญิง
- ปัญหาพฤติกรรมรายชื่อ 10 อันดับแรกในทัศนะของผู้ปักครอง

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาพฤติกรรมโดย

- วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบปัญหาพฤติกรรมกับปัญหาพฤติกรรมโดยการทดสอบสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson correlation)
 - วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับปัญหาพฤติกรรมด้วยไอคสแควร์
 - ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนปัญหาพฤติกรรมในปัจจัยต่าง ๆ ด้วย t-test และ F-test
 - หากความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงปริมาณกับคะแนนปัญหาพฤติกรรมโดยการทดสอบสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson correlation)
- วิเคราะห์ปัจจัยทำนายปัญหาพฤติกรรมด้วยวิเคราะห์ hồi帰แบบโลจิสติก (Logistic Regression Analysis)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของเด็ก

	ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็ก	จำนวน ($n = 90$)	ร้อยละ
เพศ			
ชาย		49	54.4
หญิง		41	45.6
อายุ			
>12 ปี - 13 ปี		34	37.8
>13 ปี – 14 ปี		17	18.9
>14 ปี – 15 ปี		23	25.6
>15 ปี - 15 ปี 6 เดือน		16	17.8
ศาสนา			
พุทธ		87	96.7
อิสลาม		3	3.3
ลำดับการเกิด			
ลูกคนโต		34	37.8
ลูกคนเล็ก		28	31.1
ลูกคนเดียว		28	31.1
ระดับชั้นเรียน			
ประถมศึกษาปีที่ 5		8	8.9
ประถมศึกษาปีที่ 6		36	40.0
มัธยมศึกษาปีที่ 1		9	10.0
มัธยมศึกษาปีที่ 2		19	21.1
มัธยมศึกษาปีที่ 3		16	17.8
มัธยมศึกษาปีที่ 4		2	2.2
ผลการเรียนในทัศนะของผู้ปกครอง			
ดี		19	21.1
ปานกลาง		41	45.6
ไม่ดี		30	33.3

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็ก	จำนวน (<i>n</i> = 90)	ร้อยละ
ความสามารถในการดูแลตนเอง		
ไม่ได้เลย	2	2.2
ได้บ้างเล็กน้อย	29	32.2
ได้พอสมควร	35	38.9
ดูแลตนเองได้ดี	24	26.7
การทำกิจกรรม		
สามารถทำกิจกรรมได้ทุกอย่าง	27	30
ไม่สามารถทำกิจกรรมได้ทุกอย่าง	63	70
ความรู้สึกที่ไม่สามารถทำกิจกรรมได้ทุกอย่าง		
เขย่า ๆ	44	48.9
ผิดหวัง	46	51.1
การได้รับบาดเจ็บของเด็ก		
เคย	22	24.4
ไม่เคย	68	75.6
ความชอบในกีฬาหรืองานอดิเรก		
ชอบ	78	86.7
ไม่ชอบ	12	13.3
การทำงานบ้าน		
ทำ	82	91.1
ไม่ทำ	8	8.9
จำนวนเพื่อนสนิท		
ไม่มี	2	2.2
1 – 4	54	60.0
5 – 8	18	20.0
9 คนขึ้นไป	16	17.8
การตกช้าช้า		
เคย	4	4.4
ไม่เคย	86	95.6

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็ก	จำนวน (<i>n</i> = 90)	ร้อยละ
การสอบชื่อ		
เคย	18	18.9
ไม่เคย	72	81.1
ปัญหาวัยรุ่น		
- ไม่มี	17	18.9
- มี	73	81.1
ในด้านต่อไปนี้		
- ด้านการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย	36	40.0
- ด้านอารมณ์	55	61.1
- ด้านการเข้าสังคม	29	32.2
- ด้านการขาดแย้งทางความคิดกับผู้อื่นเป็นประจำ	18	20.0
- ด้านความต้องการอิสระ	27	30.0
ปัญหาการปรับตัว		
- ไม่มี	38	42.2
- มี	52	57.8
ในด้านต่อไปนี้		
- ด้านสุขภาพและพัฒนาการด้านร่างกาย	34	37.8
- ด้านบ้านและครอบครัว	6	6.7
- ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ	8	8.8
- ด้านความกังวลเกี่ยวกับตนเอง	24	26.7
- ด้านโรงเรียน	18	20.0
- ด้านการเงิน การงาน และอนาคต	12	13.3
- ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นทั่วไป	22	24.4

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของเด็ก	จำนวน (<i>n</i> = 90)	ร้อยละ
ความรู้สึกต่อตนเองที่ป่วยเป็นโรคลมชัก		
เฉย ๆ	39	46.7
เคร้า	4	4.4
กังวล	45	48.9
ความรู้สึกของเด็กต่อโรคลมชัก		
รู้สึกเฉย ๆ	41	43.3
รู้สึกว่าเป็นอุปสรรคในการดำรงชีวิต	34	37.8
รู้สึกว่าเป็นโรคที่สังคมรังเกียจ	8	8.9
รู้สึกว่าทำให้ชีวิตแย่ลง	20	22.2

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยและเด็กที่ป่วยด้วยโรคลมชัก จากการศึกษาครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเด็กชายจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 54.4 ส่วนเด็กหญิงมีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 ซึ่งมีอายุอยู่ระหว่าง 12-15 ปี จำนวนเด็กอายุ >12-13 ปี มีมากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมาคือ เด็กอายุ >14-15 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 96.7 และศาสนाहิสلامจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ลำดับการเกิด เป็นลูกคนโตมากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมาคือ เป็นลูกคนเล็ก และเป็นลูกคนเดียว จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 ไม่พบลูกคนกลาง สำหรับการศึกษา พบร่วมกันว่า กำลังศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มากที่สุด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 ผลการเรียนในทัศนะของผู้ป่วยและเด็ก จำนวน 41 คน ร้อยละ 45.6 รองลงมาคือไม่ได้ 30 คน ร้อยละ 33.33

เด็กที่ป่วยด้วยโรคลมชักส่วนใหญ่คิดว่าตนเองดูแลตนเองได้พอสมควร จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมา คือ ดูแลตนเองได้บ้างเล็กน้อย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 ส่วนใหญ่ไม่สามารถทำกิจกรรมที่ต้องการได้ทุกอย่าง เนื่องจากเป็นโรคลมชัก จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และพบว่ามีความรู้สึกผิดหวังที่ไม่สามารถทำกิจกรรมดังกล่าวได้มากที่สุด จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 51.1 รองลงมา คือ เฉย ๆ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 48.9 เด็กส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับบาดเจ็บจากการเป็นลมชัก จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 75.6 ส่วนใหญ่มีกีฬาและงานอดิเรกที่ชอบ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 86.7 ที่เหลือไม่มี ร้อยละ 91.1 ช่วยผู้ป่วยทำงานบ้าน ที่

เหลือไม่ซวย ส่วนใหญ่มีเพื่อนสนิท 1-4 คน จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 60 "ไม่เคยตกข้ามชั้น" จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 95.6 "ไม่เคยสอบซ้อม" จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 80

เด็กที่ป่วยด้วยโรคลมชักส่วนใหญ่คิดว่าตนเองประสบกับปัญหาวัยรุ่น จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 81.1 โดยประสบกับปัญหาด้านอารมณ์มากที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมาคือด้านการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 40 มีปัญหาการปรับตัว จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8 โดยพบว่า มีปัญหาในสุขภาพและพัฒนาการด้านร่างกายมากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมา คือ ด้านความกังวลเกี่ยวกับตนเอง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ความรู้สึกต่อตนเองที่ป่วยเป็นโรคลมชัก พบร่วมกับความรู้สึก กังวลมากที่สุด จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 48.9 รองลงมา คือ รู้สึกเฉยๆ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 ความรู้สึกของเด็กต่อโรคลมชัก พบร่วมกับความรู้สึกเฉยๆ มากที่สุด จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 รองลงมา คือ รู้สึกว่าเป็นอุปสรรคในการดำรงชีวิต จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลส่วนของผู้ปักครองและครอบครัว

ข้อมูลส่วนของผู้ปักครองและครอบครัว	จำนวน (<i>n</i> = 90)	ร้อยละ
ผู้ปักครองผู้ต้องแบบสอบถาม		
บิดา	31	34.4
มารดา	55	61.1
ญาติ	4	4.4
สถานภาพสมรส		
อยู่ด้วยกัน	74	82.2
แยกกันอยู่	9	10
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	4	4.4
หย่าร้าง	3	3.3
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
จำนวน 3 คน และต่ำกว่า	25	27.78
จำนวน 4 คน	28	31.1
จำนวน 5 คน	13	14.4
จำนวน 6 คน	10	11.1
จำนวน 7 คนและมากกว่า	14	15.6
ความสัมพันธ์ของผู้ปักครองกับเด็ก		
ดีตลอด	78	86.7
ดีบ้างไม่ดีบ้าง	12	13.3
ระดับการศึกษาของบิดา		
ประถมศึกษา	24	26.7
มัธยมศึกษา	22	24.4
อาชีวศึกษา	17	18.9
อุดมศึกษา	27	30.0
ระดับการศึกษาของมารดา		
ประถมศึกษา	32	35.6
มัธยมศึกษา	24	26.7
อาชีวศึกษา	15	16.7
อุดมศึกษา	19	21.1

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนของผู้ปักครองและครอบครัว	จำนวน ($n = 90$)	ร้อยละ
อาชีพของบิดา		
รับราชการ	23	25.56
เจ้าของกิจการ/ค้าขาย	22	24.4
พนักงานบริษัท	17	18.9
รับจ้างทั่วไป	16	17.8
เกษตรกร	6	6.7
เกษย์ณ	2	2.2
ว่างงาน/งานบ้าน	2	2.2
เสียชีวิต	2	2.2
อาชีพของมารดา		
รับราชการ	8	8.89
เจ้าของกิจการ/ค้าขาย	16	17.8
พนักงานบริษัท	13	14.4
รับจ้างทั่วไป	15	16.7
เกษตรกร	8	8.9
แม่บ้าน	28	31.1
เสียชีวิต	2	2.2
รายได้ครอบครัวต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5000 บาท	10	11.1
5001 - 10000 บาท	12	13.3
10001 – 20000 บาท	39	43.3
20001 – 30000 บาท	18	20.0
30001 บาทขึ้นไป	11	12.3
สถานภาพเศรษฐกิจ		
เพียงพอและมีเหลือเก็บ	51	56.7
เพียงพอแต่ไม่เหลือเก็บ	23	25.6
ไม่เพียงพอ	16	16.8

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนของผู้ปกครองและครอบครัว	จำนวน ($n = 90$)	ร้อยละ
ปัญหาเรื่องเงินเนื่องจากการเจ็บป่วย		
ของเด็ก		
ไม่มีปัญหาเลย	20	22.2
มีปัญหาน้ำดื่มน้อย	36	40.0
มีปัญหาน้ำดื่มกลาง	24	26.7
มีปัญหามาก	10	11.1
ความรู้สึกเป็นภาระของผู้ปกครองต่อเด็ก		
ไม่เป็นภาระเลย	22	24.2
เป็นภาระเล็กน้อย	20	22.0
เป็นภาระปานกลาง	28	30.8
เป็นภาระมาก	20	22.0
ความสามารถในการดูแลตนเองของเด็กใน		
ทัศนะของผู้ปกครอง		
ไม่ได้เลย	2	2.2
ได้น้ำดื่มน้อย	15	16.5
ได้พอสมควร	46	50.5
รับผิดชอบตนเองได้ดี	27	29.7
ระดับความสามารถของเด็ก		
ต่ำกว่าเพื่อน ๆ	20	22.0
พอกับเพื่อน ๆ	64	70.3
สูงกว่าเพื่อน ๆ	6	6.6
ปัญหาสุขภาพกายหรือจิต ติดสุรา สารเสพติด		
ไม่เคย	66	73.3
เคย	24	26.7

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนของผู้ปักครองและครอบครัว	จำนวน ($n = 90$)	ร้อยละ
การได้รับข้อมูลในการดูแลเด็กที่ป่วยเป็นโรคลมชัก		
ไม่เคย	4	4.5
เคย	86	95.5
ได้รับจาก		
พยาบาล	34	38.6
แพทย์	84	93.3
ญาติ	18	20.5
เพื่อนบ้าน	16	18.2
สื่อต่าง ๆ เช่น เอกสาร โทรทัศน์	31	34.4
ความรู้สึกของผู้ปักครองต่อบุตรที่ป่วยเป็นโรคลมชัก		
เครื่า	4	4.4
กังวล	56	62.2
สนใจ	50	55.6
อื่น ๆ (ระบุ)	20	22.2
ความรู้สึกผู้ปักครองต่อโรคลมชัก		
รู้สึกเคย ๆ	22	24.4
รู้สึกว่าเป็นอุปสรรคในการดำรงชีวิต	60	66.7
รู้สึกว่าเป็นโรคที่สังคมรังเกียจ	4	4.4
รู้สึกว่าทำให้ชีวิตแย่ลง	12	13.3

จากตารางที่ 2 ส่วนของผู้ปักครองผู้ต้องแบบสอบถาม พบร่วม 8 ท่านในญี่ปุ่นมากราด้า จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมาคือ บิดา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 ที่เหลือเป็นญาติ สถานภาพสมรสของผู้ปักครอง ส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.2 รองลงมาคือแยกกันอยู่ จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 จำนวนสมาชิกในครอบครัว พบร่วม สมماชิก 4 คนมากที่สุด คือ 28 ราย คิดเป็น 31.11 รองลงมาคือ จำนวนสมาชิก 3 คนหรือต่ำกว่าทั้งหมด 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.78 สำหรับความสัมพันธ์ของผู้ปักครองกับเด็กส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ดีตลอด จำนวน 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.7 ที่เหลือ คือ ดีบ้างไม่ดีบ้าง จำนวน 12 ราย

คิดเป็นร้อยละ 13.3 ระดับการศึกษาของบิดา มาตรา พบว่า บิดาจบการศึกษาระดับอุดมศึกษา มากที่สุด จำนวน 27 คน

คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมา คือ ระดับป্রถมศึกษา จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 44 ส่วน มาตราจบการศึกษาระดับป্রถมศึกษามากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 อาชีพของบิดา พบว่า บิดารับราชการมากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 25.56 รองลงมา คือ เจ้าของกิจการ/ค้าขาย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 24.44 ส่วนมาตราเป็นแม่บ้านมากที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 31.11 รองลงมา คือ รับจ้างทั่วไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67

ครอบครัวมีรายได้รวมโดยเฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 10001-20000 บาทมากที่สุด จำนวน 39 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมา คือ ครอบครัวที่มีรายได้ตั้งแต่ 20001-30000 บาท จำนวน 18 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 20 สถานภาพเศรษฐกิจ พบว่า ส่วนใหญ่เพียงพอและมีเหลือเก็บ จำนวน 51 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 56.7 รองลงมา คือ เพียงพอแต่ไม่เหลือเก็บ จำนวน 23 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 25.6 ปัญหาเรื่องเงินเนื่องจากการเจ็บป่วยของเด็ก มีปัญหาเล็กน้อยมีจำนวนมากที่สุด คือ 36 ครอบครัว เป็นร้อยละ 40 รองลงมา คือ มีปัญหาปานกลาง จำนวน 25 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 26.7 ผู้ปกครองรู้สึกเป็นภาระจากการเจ็บป่วยของเด็กในระดับปานกลาง มีจำนวนมากที่สุด คือ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมา ไม่เป็นภาระเลย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 ส่วนเป็นภาระเล็กน้อย และเป็นภาระมากมีจำนวนเท่ากัน คือ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 22 ผู้ปกครองมีทัศนะว่าเด็กส่วนใหญ่สามารถดูแลตนเองได้พอสมควร จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 รองลงมา คือ รับผิดชอบตนเองได้ดี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 โดยเด็กส่วนใหญ่มีความสามารถพอก ฯ กับเพื่อนฯ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 70.3 รองลงมา คือ ต่ำกว่าเพื่อน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 22 ครอบครัวส่วนใหญ่ไม่มีคนที่มีปัญหาสุขภาพกาย สุขภาพจิต ติดสูบ หรือสารเสพติด จำนวน 66 ครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 73.3 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลในการดูแลเด็กที่ป่วยเป็นโรคคลมชัก จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 95.5 โดยได้รับจากแพทย์มากที่สุด จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 93.3

ความรู้สึกของผู้ปกครองต่อบุตรที่ป่วยเป็นโรคคลมชัก พบว่า มีความรู้สึกกังวลมากที่สุด จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 62.2 รองลงมา คือ รู้สึกสงสาร จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 55.6 ความรู้สึกของผู้ปกครองต่อโรคคลมชัก พบว่า ผู้ปกครองรู้สึกว่าเป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตมากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ รู้สึกเฉย ๆ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับโรคลมชักของเด็ก

ข้อมูลเกี่ยวกับโรคลมชักของเด็ก	จำนวน (<i>n</i> = 90)	ร้อยละ
ชนิดของอาการชัก		
Simple partial seizure	8	8.9
Complex partial seizure	16	17.8
Partial seizure evolving to Secondarily generalized Seizure	45	50.0
ไม่ระบุ	21	23.3
จำนวนครั้งของการชักในรอบปีที่ผ่านมา		
ไม่ชักเลย	29	43.3
ไม่เกิน 12 ครั้ง	19	21.1
12 – 48 ครั้ง	16	17.8
49 – 96 ครั้ง	10	11.1
97 ครั้งขึ้นไป	6	6.7
ยา鎮静剂		
ไม่ได้รับยา	3	3.3
ได้รับ 1 ชนิด	66	73.3
ได้รับมากกว่า 1 ชนิด	21	23.3
อายุที่เริ่มเป็นโรคลมชัก		
ต่ำกว่า 4 ปี	39	43.3
> 4 – 8 ปี	22	24.4
> 8 – 12 ปี	25	27.8
> 12 ปีขึ้นไป	4	4.4
จำนวนครั้งที่รับการรักษาจากโรงพยาบาล		
1 – 3 ครั้ง	8	2.2
4 – 6 ครั้ง	8	8.9
7 – 9 ครั้ง	3	3.3
10 ครั้งขึ้นไป	77	85.6

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับโรคลมชักของเด็ก	จำนวน (<i>n</i> = 90)	ร้อยละ
ระยะเวลาที่ได้รับการรักษา		
ต่ำกว่า 4 ปี	39	43.3
> 4 – 8 ปี	18	20.0
> 8 ปี	33	36.7

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับโรคลมชักของเด็ก จากการศึกษาครั้งนี้ พบร่วมกัน พบว่า ส่วนใหญ่มีอาการชักแบบ Partial Seizure evolving to Secondarily generalized Seizure จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา พบร่วมกับ แพทย์มิได้ระบุชนิดของอาการชักในทะเบียนประวัติ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 ความถี่ของการชักในรอบปีที่ผ่านมา พบร่วมกับ ไม่มีอาการชักเลยมากที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมา คือ ชักไม่เกิน 12 ครั้ง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 ส่วนยากันชักที่ได้รับ พบร่วมกับ ได้รับยา 1 ชนิดมากที่สุด จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 รองลงมาคือ ได้รับมากกว่า 1 ชนิด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 และไม่ได้รับยา 3 คน เมื่อแยกเป็นตามลักษณะการได้รับยาแล้ว ผู้ป่วยที่ได้รับยาเพียงชนิดเดียวได้รับ Valproate จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 รองลงมาคือได้รับ Carbamazepine จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 สำหรับผู้ป่วยที่ได้รับยา 2 ชนิด ได้รับ Clonazepam+Carbamazepine มากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10 รองลงมา คือ Valproate+Topiramate และ Valproate+Phenytoin จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 มีได้รับยา 3 ชนิด 2 คน ยา 4 ชนิด 1 คน อายุที่เริ่มเป็นโรคลมชักอยู่ในช่วง 0-4 ปีมากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 รองลงมา คือ อายุ 12 ปี ขึ้นไป จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 ระยะเวลาที่ได้รับการรักษาอยู่ในช่วง 0-4 ปี มากที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมา คือ รักษามาแล้ว 8 ปี ขึ้นไป จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 โดยส่วนใหญ่มารับการรักษาจากโรงพยาบาลแล้ว 10 ครั้ง ขึ้นไป จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 85.6

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัญหาพฤติกรรมในเด็กป่วยโรคลมชักอายุ 12 – 15 ปี

ตารางที่ 4 ระดับปัญหาพฤติกรรมในทศนะของผู้ป่วยครอง

ระดับของปัญหาพฤติกรรม	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับมีปัญหา	33	67.3	14	34.1	47	52.2
ระดับเสี่ยงมีปัญหาปานกลาง	2	4.1	6	14.6	8	8.9
ระดับเสี่ยงมีปัญหาเล็กน้อย	6	12.2	4	9.8	10	11.1
ระดับปกติไม่มีปัญหา	8	16.3	17	41.5	25	27.8
Mean	52.73		40.95		46.78	
Minimum	6		7		6	
Maximum	115		86		115	

จากตารางที่ 2 แสดงข้อมูลระดับปัญหาพฤติกรรมของเด็กที่ป่วยด้วยโรคลมชักอายุ 12-15 ปีในทศนะของผู้ป่วยครอง พบร่วมกันว่า เด็กชายมีคะแนนปัญหาพฤติกรรมในระดับที่มีปัญหามากที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 67.3 หากว่า เด็กหญิงที่มีคะแนนปัญหาพฤติกรรมในระดับที่มีปัญหา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 ซึ่งเด็กหญิงจะมีคะแนนในระดับปกติไม่มีปัญหามากที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 โดยรวมทั้งเด็กชายและเด็กหญิง มีคะแนนปัญหาพฤติกรรมในระดับที่มีปัญหา ทั้งหมด 47 คน คิดเป็นร้อยละ 52 ที่เหลืออยู่ในระดับเสี่ยงปานกลาง เสี่ยงเล็กน้อย ระดับปกติไม่มีปัญหา โดยในระดับเสี่ยงมีปัญหาปานกลาง พบร่วมกัน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 เด็กหญิง 6 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 ระดับเสี่ยงมีปัญหาเล็กน้อย พบร่วมกัน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 เด็กหญิงจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 และในระดับปกติไม่มีปัญหา พบร่วมกัน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 เด็กหญิง 17 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนน และรูปแบบของปัญหาพฤติกรรมในเด็กชาย

รูปแบบปัญหาพฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ	X	SD	Min	Max
ปัญหาแบบเก็บกด						
(Internalizing Problems)						
- การเจ็บป่วยที่ตรวจไม่พบ	2	4.08	1.41	1.273	0	5
ความผิดปกติทางร่างกาย						
- ซึมเศร้า/วิตกกังวล	8	16.33	8.80	7.566	1	33
- แยกตัวออกจากสังคม	13	26.53	4.73	2.863	0	10
ปัญหาแบบแสดงออก/ขาดการควบคุม						
(Externalizing problems)						
- พฤติกรรมก้าวร้าว	6	12.25	6.59	4.481	1	16
- พฤติกรรมเด็กกว่าวัย/ควบคุมตนเองไม่ได้	9	18.37	9.29	4.158	2	17
ควบคุมตนเองไม่ได้						

จากตารางแสดงข้อมูลรูปแบบปัญหาพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มอาการทางจิตเวช ในเด็กชาย พบว่า มีปัญหาแบบเก็บกด (Internalizing Problems) หากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 46.94 ส่วนปัญหาแบบแสดงออก/ขาดการควบคุม (Externalizing problems) พบ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30.62 ไม่พบปัญหาทางเพศ สำหรับปัญหาแบบเก็บกด พบว่า มีปัญหาในด้านแยกตัวออกจากสังคมมากที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26.53 รองลงมาคือ ซึมเศร้า/วิตกกังวล จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.33 และความเจ็บป่วยที่ตรวจไม่พบความผิดปกติทางร่างกาย 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.08 สำหรับปัญหาแบบแสดงออก/ขาดการควบคุม พบว่า มีปัญหาในด้านพฤติกรรมเด็กกว่าวัย/ควบคุมตนเองไม่ได้มากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18.37 รองลงมา คือ พฤติกรรมก้าวร้าว จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.25

ตารางที่ 6 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของคะแนนรูปแบบปัญหาพฤติกรรมกับคะแนนปัญหาพฤติกรรมของเด็กป่วยด้วยโรคลงชักเพศชาย

รูปแบบของปัญหาพฤติกรรม	ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ (γ)	P-value
ปัญหาแบบเก็บกด (Internalizing Problems)		
- การเจ็บป่วยที่ตรวจไม่พบ	.610	P<.01
ความผิดปกติทางร่างกาย		
- ซึมเศร้า/วิตกกังวล	.864	P<.01
- แยกตนเองจากสังคม	.660	P<.01
ปัญหาแบบแสดงออก/ขาดการควบคุม(Externalizing problems)		
- พฤติกรรมก้าวร้าว	.769	P<.01
- พฤติกรรมเด็กกว่าวัย/ ควบคุมตนเองไม่ได้	.634	P<.01

จากตารางที่ 6 เมื่อทำการวิเคราะห์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน พบว่า รูปแบบของปัญหาพฤติกรรมรายด้านในเพศชาย ได้แก่ ปัญหาแบบเก็บกด (Internalizing Problems) อันได้แก่ การเจ็บป่วยที่ตรวจไม่พบความผิดปกติทางร่างกาย, ซึมเศร้า/วิตกกังวลและแยกตนเองจากสังคม กับปัญหาแบบแสดงออก/ขาดการควบคุม(Externalizing problems) ได้แก่ พฤติกรรมก้าวร้าว, พฤติกรรมเด็กกว่าวัย/ควบคุมตนเองไม่ได้มีความสัมพันธ์กับปัญหาพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนน และรูปแบบของปัญหาพฤติกรรมในเด็กหญิง

รูปแบบปัญหาพฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ	X	SD	Min	Max
ปัญหาแบบเก็บกด						
(Internalizing Problems)						
- ซึมเศร้า/มีแนวโน้มซ่าตัวตาย	4	9.76	.68	.960	0	3
- ปัญหาด้านความคิด	8	19.51	4.98	3.718	0	13
- ซึมเศร้า/วิตกกังวล	10	24.39	6.20	4.451	0	15
- ความภาคภูมิใจต่ำ/ พฤติกรรมเด็กกว่าวัย	6	14.63	4.07	1.942	1	8
ปัญหาแบบแสดงออก/ ขาดการควบคุม						
(Externalizing problems)						
- การแสดงความก้าวหน้าทาง อาชญา/พฤติกรรมเด็กกว่าวัย	8	19.51	8.07	4.881	0	17
- เกเร/ทำผิดกฎระเบียบ	2	4.8	1.85	1.696	0	6
- พฤติกรรมก้าวหน้า	6	14.63	.98	1.620	0	6

จากตารางแสดงข้อมูลรูปแบบปัญหาพฤติกรรมในเด็กหญิง พบร่วมกันว่า มีปัญหาแบบเก็บกด (Internalizing Problems) มากที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 68.29 ส่วนปัญหาแบบแสดงออก/ขาดการควบคุม (Externalizing problems) พบร่วมกัน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 38.94 สำหรับปัญหาแบบเก็บกด พบร่วมกันว่า มีปัญหานอกด้านซึมเศร้า/วิตกกังวลมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 24.39 รองลงมาคือ ปัญหาด้านความคิด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 19.51 ปัญหาความภาคภูมิใจต่ำ/พฤติกรรมเด็กกว่าวัย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 14.63 และซึมเศร้า/มีแนวโน้มซ่าตัวตาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 9.76 สำหรับปัญหาแบบแสดงออก/ขาดการควบคุม พบร่วมกันว่า มีปัญหานอกด้านการแสดงความก้าวหน้าทางอาชญา/พฤติกรรมเด็กกว่าวัยมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 19.51 รองลงมา คือ พฤติกรรมก้าวหน้า จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 14.63 และปัญหาเกเร/ทำผิดกฎระเบียบ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8

ตารางที่ 8 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของคะแนนรูปแบบปัญหาพฤติกรรมกับคะแนนปัญหาพฤติกรรมของเด็กป่วยด้วยโรคลงซักเป็นระยะ

รูปแบบของปัญหาพฤติกรรม	ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ (γ)	P-value
ปัญหาแบบเก็บกด (Internalizing Problems)		
- ซึมเศร้า/มีแนวโน้มซ่าตัวตาย		
- ปัญหาด้านความคิด	.635	P<.01
- ซึมเศร้า/วิตกกังวล	.829	P<.01
- ความภาคภูมิใจต่ำ/ พฤติกรรมเด็กกว่าวัย	.924	P<.01
	.551	
ปัญหาแบบแสดงออก/ขาดการ ควบคุม(Externalizing problems)		
- การแสดงความก้าวร้าวทาง วาจา/พฤติกรรมเด็กกว่าวัย		
- เกเร/ทำผิดกฎระเบียบ	.922	P<.01
- พฤติกรรมก้าวร้าว	.729	P<.01
	.734	P<.01

จากตารางที่ 7 เมื่อทำการวิเคราะห์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน พบว่าปัญหาแบบเก็บกด (Internalizing Problems) ได้แก่ ซึมเศร้า/มีแนวโน้มซ่าตัวตาย, ปัญหาด้านความคิด, ซึมเศร้า/วิตกกังวล และความภาคภูมิใจต่ำ/ พฤติกรรมเด็กกว่าวัยกับปัญหาแบบแสดงออก/ขาดการควบคุม (Externalizing problems) ได้แก่ การแสดงความก้าวร้าวทางวาจา/พฤติกรรมเด็กกว่าวัย, เกเร/ทำผิดกฎระเบียบ และพฤติกรรมก้าวร้าว มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 9 ปัญหาพฤติกรรม 10 อันดับแรกในทัศนะของผู้ปกครอง

ปัญหาพฤติกรรม	จำนวน (n=90)	ร้อยละ
1. ชอบเล่นกับเด็กอายุน้อยกว่า	37	41.1
2. ชอบโต้แย้ง	27	30
3. เรียนไม่ดี	24	26.7
4. เฉย ไม่พูดจาเวลาโทรศัพท์หรือไม่สนับ协ใจ	23	25.6
5. นอนได้นานกว่าเด็กอื่นโดยทั่วไปในเวลากลางวัน และ/หรือกลางคืน	21	23.3
6. กินมากเกินไป	17	18.9
7. กัดเล็บ ชอบเล่นกับเด็กอายุมากกว่า	14	15.6
8. น้ำหนักมากเกินไป ขาด smarty สนใจสิ่งใดได้ไม่นาน	13	14.4
9. ใจลอย ขึ้นลงขี้ลืม รู้สึกหรือบ่นว่าไม่มีใครรัก ดื้อ บึงตึงหรือชุนเฉียบ	12	13.3
ปัญหาการพูด	12	13.3
10. ไม่ว่องไวเคลื่อนไหวเรื่องซ้า ขาดความกระปรี้กระเป่าย ทำอะไรเรื่องซ้า	11	12.2
	11	12.2

**คะแนนแบบสำรวจพฤติกรรมเด็กที่ผู้ปกครองให้คะแนนเท่ากับ 2

จากตารางแสดงข้อมูลปัญหาพฤติกรรมรายข้อ 10 อันดับแรกที่ผู้ปกครองให้คะแนนเท่ากับ 2 (เป็นอย่างมากหรือบ่อยครั้งมาก) อันดับแรก คือ ชอบเล่นกับเด็กอายุน้อยกว่า จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1 รองลงมา คือ ชอบโต้แย้ง ร้อยละ 30 เรียนไม่ดี ร้อยละ 26.7 เฉย ไม่พูดจาเวลาโทรศัพท์หรือไม่สนับ协ใจ ร้อยละ 25.6 นอนได้นานกว่าเด็กอื่นในเวลากลางวัน/กลางคืน ร้อยละ 23.3 กินมากเกินไป ร้อยละ 18.9 กัดเล็บกับชอบเล่นกับเด็กอายุมากกว่า ร้อยละ 15.4 น้ำหนักมากเกิน กับขาด smarty สนใจสิ่งใดได้ไม่นาน ร้อยละ 14.4 ใจลอย ขึ้นลงขี้ลืม, รู้สึกหรือบ่นว่าไม่มีใครรัก, ดื้อ บึงตึง ชุนเฉียบ และปัญหาการพูด ร้อยละ 13.3 สุดท้าย คือ ไม่ว่องไว เคลื่อนไหวเรื่องซ้า ขาด ความกระปรี้กระเป่ายและทำอะไรเรื่องซ้า ร้อยละ 12.2

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาพฤติกรรมในเด็กวัยรุ่นตอนต้นอายุ 12-15 ปีที่ป่วยด้วยโรคลมชัก

3.1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาพฤติกรรม

ตารางที่ 10 แสดงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาพฤติกรรม โดยใช้สถิติโคสแคร์

ปัจจัย	ระดับปัญหาพฤติกรรม		χ^2	p-value
	ปกติ	มีปัญหา		
เพศ			4.748	.029*
ชาย	9	40		
หญิง	16	25		
ปัญหาการปรับตัว			4.485	.034*
ไม่มี	15	23		
มี	10	42		
ปัญหาการปรับตัวในด้านความกังวล			3.880	.041*
เกี่ยวกับตนเอง				
ไม่มี	22	44		
มี	3	21		
รู้สึกผิดหวังที่ไม่สามารถทำกิจกรรม			3.951	.047*
ได้ทุกอย่างเนื่องจากเป็นโรคลมชัก				
ไม่รู้สึก	17	29		
รู้สึก	8	36		
การมีกิจกรรมหรืองานอดิเรก			5.325	.032*
ไม่มี	0	12		
มี	25	53		
การได้รับบาดเจ็บเนื่องจากอาการชัก			5.068	.024*
ไม่เคย	23	45		
เคย	2	20		
เคยรับการรักษาจากโรงพยาบาล			16.849	.001**
1-3 ครั้ง	2	0		
4-6 ครั้ง	4	4		
7-9 ครั้ง	3	0		
10 ครั้งขึ้นไป	16	61		

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ปัจจัย	ระดับปัญหาพฤติกรรม		χ^2	p-value
	ปกติ	มีปัญหา		
ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก			9.105	.011*
ดีบ้างไม่ดีบ้าง	0	12		
ดีตลอด	25	53		
สถานภาพเศรษฐกิจ			11.507	.003**
ไม่เพียงพอ	3	13		
เพียงพอแต่ไม่เหลือเก็บ	1	22		
เพียงพอและมีเหลือเก็บ	21	30		
ปัญหารื่องเงินเนื่องจากการเจ็บป่วยของเด็ก			12.804	.005**
ไม่มีปัญหาเลย	12	9		
มีปัญหาน้ำบ้างเล็กน้อย	5	30		
มีปัญหานaganกลาง	5	19		
มีปัญหามาก	3	7		
ผู้ปกครองรู้สึกกังวลที่เด็กป่วยเป็นโรคลมชัก			4.890	.027*
ไม่รู้สึก	14	20		
รู้สึก	11	45		
ผู้ปกครองรู้สึกเขย่า ๆ ต่อโรคลมชัก			14.231	P<.01**
ไม่รู้สึก	12	56		
รู้สึก	13	9		
ผลการเรียนในทศนะของผู้ปกครอง			20.714	P<.01**
ไม่ดี	2	28		
ปานกลาง	21	20		
ดี	2	17		

ระดับปัญหาพฤติกรรม

ระดับปกติ หมายถึง มีคะแนน ≤ 31 ในเด็กชาย และ ≤ 32 ในเด็กหญิง

ระดับมีปัญหา หมายถึง มีคะแนนตั้งแต่ 32-44 ขึ้นไปในเด็กชาย และ 33-45 ขึ้นไปในเด็กหญิง

ทั้งนี้ ได้รวมกลุ่มที่เสี่ยงเล็กน้อยและเสี่ยงปานกลางไว้ในกลุ่มมีปัญหา

* หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 10 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อวิเคราะห์ด้วยโคลสแคร์ได้แก่

- เพศ
- ปัญหาการปรับตัว
- ปัญหาการปรับตัวในด้านความกังวลเกี่ยวกับตนเอง
- ระดับความสามารถ
- การมีกีฬาหรืองานอดิเรก
- การได้รับบาดเจ็บเนื่องจากอาการชัก
- สถานภาพเศรษฐกิจ
- ปัญหาเรื่องเงินเนื่องจากการเจ็บป่วยของเด็ก
- ผู้ปกครองรู้สึกเคย ๆ ต่อ โกรล์มชัก
- เคยรับการรักษาจากโรงพยาบาล
- ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก
- ผลการเรียนในทัศนะของผู้ปกครอง

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

3.2 การเปรียบค่าแ薨นเฉลี่ยของปัญหาพฤติกรรมกับปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยเกี่ยวกับ

โรมชัก

ตารางที่ 11 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าแ薨นเฉลี่ยของปัญหาพฤติกรรมกับปัจจัย ส่วนบุคคล ปัจจัยเกี่ยวกับโรมชักที่ต่างกันของเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ป่วยด้วยโรมชัก โดยทดสอบสถิติที่ (t-test)

เพศ	ปัจจัย	จำนวน (90 คน)	ปัญหาพฤติกรรมในเด็กป่วยโรมชัก		
			ค่าเฉลี่ย	SD	t
					.2279 .025*
ชาย		49	52.73	26.42	
หญิง		41	40.95	21.78	
ศาสนา					-.843 .401
	พุทธ	87	46.37	24.597	
	อิสลาม	3	58.67	23.486	
ปัญหาตามพัฒนาการวัยรุ่น					.592 .251
	ไม่มี	21	41.86	21.35	
	มี	69	49.04	25.91	
ปัญหาการปรับตัว					-2.811 .006*
	ไม่มี	38	39.50	18.08	
	มี	52	53.12	27.81	
ด้านสุขภาพและพัฒนา					-1.217 .227
การทำงานด้านร่างกาย					
	ไม่มี	56	48.88	24.27	
	มี	34	51.47	25.97	
ด้านบ้านและครอบครัว					1.607 .112
	ไม่มี	84	48.49	24.97	
	มี	6	31.67	21.19	
ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนด้วยเพศ					.430 .418
	ไม่มี	82	46.7	24.77	
	มี	8	54.25	27.96	

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวน (90 คน)	ปัญหาพฤติกรรมในเด็กป่วยโรคคลมชัก			
		ค่าเฉลี่ย	SD	t	P
ด้านความกังวลเกี่ยวกับตนเอง				-2.392	.023*
ไม่มี	66	42.92	20.56		
มี	24	59.58	31.78		
ด้านโรงเรียน				-.036	.972
ไม่มี	72	47.32	25.21		
มี	18	47.56	24.81		
ด้านการเงิน งานและอนาคต				-1.257	.232
ไม่มี	78	45.65	23.07		
มี	12	58.50	34.23		
ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นทั่วไป				-2.343	.021*
ไม่มี	68	43.94	22.66		
มี	22	57.95	29.20		
กิจกรรมที่ไม่สามารถทำได้เนื่องจากเป็นโรคคลมชัก				3.078	.003**
ไม่มี	27	37.37	16.50		
มี	63	51.65	26.83		
รู้สึก愉悦 ๆ ที่ทำกิจกรรมไม่ได้				1.091	.278
ไม่รู้สึก	46	50.17	28.49		
รู้สึก	44	46.43	20.64		
รู้สึกผิดหวัง				-1.581	.117
ไม่รู้สึก	44	43.33	20.85		
รู้สึก	46	51.59	28.32		
ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและเด็ก				2.497	.014*
ดีตลอด	78	44.86	30.33		
ดีบ้างไม่ดีบ้าง	12	63.67	23.29		

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวน (90 คน)	ปัญหาพฤติกรรมในเด็กป่วยโรคลมชัก			
		ค่าเฉลี่ย	SD	t	P
ชายที่เด็กป่วยเป็นโรคลมชัก					
ไม่รู้สึก	70	49.73	25.127	1.664	.863
รู้สึก	20	39.35	22.586		
少女ที่เด็กป่วยเป็นโรคลมชัก					
ไม่รู้สึก	86	43.00	25.555		
รู้สึก	4	47.57	1.155		
กังวลที่เด็กป่วยเป็นโรคลมชัก					
ไม่รู้สึก	34	39.41	22.744		
รู้สึก	56	52.29	24.993		
สงสารที่เด็กป่วยเป็นโรคลมชัก					
ไม่รู้สึก	40	42.95	27.898		
รู้สึก	50	50.90	22.056		
ผู้ปกครองรู้สึก愉悦 ฯต่อโรคลมชัก					
ไม่รู้สึก	68	51.60	24.693		
รู้สึก	22	34.27	21.545		
ผู้ปกครองรู้สึกว่าเป็นอุปสรรค ต่อการดำรงชีวิต					
ไม่รู้สึก	30	43.07	25.116		
รู้สึก	60	49.52	24.862		
ผู้ปกครองรู้สึกว่าเป็นโรค ที่สังคมรังเกียจ					
ไม่รู้สึก	86	46.85	25.101		
รู้สึก	4	58.50	22.517		
ผู้ปกครองรู้สึกว่าทำให้ชีวิตแย่ลง					
ไม่รู้สึก	78	47.60	26.120		
รู้สึก	12	54.83	16.596		

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวน (90 คน)	ปัญหาพฤติกรรมในเด็กป่วยโรคลมชัก			
		ค่าเฉลี่ย	SD	t	P
เด็กเคยได้รับบาดเจ็บเนื่อง จากการชัก				-.2.613	.011*
ไม่เคย	68	43.57	23.335		
เคย	22	59.09	26.824		
คนในครอบครัวมีปัญหาสุขภาพ กาย/จิตติดสุราหรือสารเสพติด				-.869	.387
ไม่มี	66	45.98	27.294		
มี	24	51.17	17.067		
การได้รับข้อมูลในการดูแลเด็ก ที่ป่วยเป็นโรคลมชัก				.755	.453
ไม่ได้รับ	6	54.83	27.571		
ได้รับ	84	46.89	24.734		
จากพยาบาล				.325	.146
ไม่ได้รับ	56	48.09	25.512		
ได้รับ	34	46.32	24.037		
จากแพทย์				.155	.453
ไม่ได้รับ	6	54.83	27.571		
ได้รับ	84	46.89	24.734		
จากญาติ				-1.742	.085
ไม่ได้รับ	72	45.17	24.801		
ได้รับ	18	56.44	23.550		
จากเพื่อนบ้าน				-1.397	.166
ไม่ได้รับ	74	45.73	24.807		
ได้รับ	16	55.25	24.242		
จากสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์				-.106	.916
ไม่ได้รับ	59	47.22	27.032		
ได้รับ	31	47.81	20.447		

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวน (90 คน)	ปัญหาพฤติกรรมในเด็กป่วยโรคลมชัก			
		ค่าเฉลี่ย	SD	t	P
กีฬาหรืองานอดิเรก				2.326	.022*
ไม่มี	12	62.58	14.074		
มี	78	45.09	25.373		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p<.05$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p<.01$

จากตารางที่ 11 เมื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยสถิติทดสอบ t พบร่วมกันว่า คะแนนเฉลี่ยของปัญหาพฤติกรรมในเด็กวัยรุ่นตอนต้น อายุ 12-15 ปีที่ป่วยด้วยโรคลมชักเป็นไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในปัจจัยต่อไปนี้

- เพศ
- ปัญหาการปรับตัว
- ความรู้สึกเครียดที่ตนเองป่วยเป็นโรคลมชัก
- การไม่สามารถทำกิจกรรมบางอย่างได้เนื่องจากโรคลมชัก
- ความรู้สึกเฉย ๆ ต่อโรคลมชักของผู้ป่วย
- ปัญหาการปรับตัวในด้านความกังวลเกี่ยวกับตนเอง
- ปัญหาการปรับตัวในด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่นทั่วไป
- การได้รับบาดเจ็บเนื่องจากการชัก
- ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ป่วยของครอบครัวเด็ก
- ความรู้สึกกังวลที่เด็กป่วยเป็นโรคลมชัก
- การมีกีฬาหรืองานอดิเรกที่ชอบของผู้ป่วย

ตารางที่ 12 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัญหาพฤติกรรมกับปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยเกี่ยวกับโรคลงชักที่ต่างกันของเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ป่วยด้วยโรคลงชัก โดยใช้วิธี One-way ANOVA

ปัจจัย	จำนวน (90 คน)	ปัญหาพฤติกรรมในเด็กป่วยโรคลงชัก			
		ค่าเฉลี่ย	SD	F	P
ลำดับการเกิด				2.598	.080
ลูกคนโต	34	51.76	16.969		
ลูกคนเล็ก	28	50.79	31.336		
ลูกคนเดียว	28	38.61	24.681		
ระดับชั้นเรียน				2.415	.050
ป.5	8	47.25	25.449		
ป.6	36	49.06	20.709		
ม.1	9	39.22	25.173		
ม.2	19	58.95	33.547		
ม.3	16	38.50	16.581		
ม.4	2	18.50	4.950		
สถานภาพเศรษฐกิจ				4.842	.014*
ไม่เพียงพอ	16	61.69	32.186		
เพียงพอแต่ไม่เหลือเก็บ	23	52.83	17.598		
เพียงพอและมีเหลือเก็บ	51	40.55	22.855		
ปัญหาเรื่องเงินเนื่องจากการเจ็บป่วยของเด็ก				4.518	.010*
ไม่มีปัญหาเลย	20	30.81	21.395		
มีปัญหางบประมาณน้อย	36	50.71	19.899		
มีปัญหางบกลาง	24	49.96	22.344		
มีปัญหามาก	10	64.90	35.467		
สถานะภาพสมรส				1.241	.370
อยู่ด้วยกัน	74	44.91	17.898		
แยกกันอยู่	9	56.44	27.983		
บิดา/มารดาเสียชีวิต	4	74.00	47.343		
หย่าร้าง	3	48.67	22.780		

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวน (90 คน)	ปัญหาพฤติกรรมในเด็กป่วยโรคลมชัก			
		ค่าเฉลี่ย	SD	F	P
ระดับการศึกษาของบิดา					
ประถมศึกษา	24	47.96	14.606	1.964	.128
มัธยมศึกษา	22	38.86	19.102		
อาชีวศึกษา	17	58.00	28.771		
อุดมศึกษา	27	47.26	31.377		
ระดับการศึกษาของมารดา					
ประถมศึกษา	32	43.22	22.817	.822	.485
มัธยมศึกษา	24	52.79	24.784		
อาชีวศึกษา	15	44.40	26.183		
อุดมศึกษา	19	50.11	27.422		
อาชีพของบิดา					
รับราชการ	23	48.65	23.598		
เจ้าของกิจการ/ค้าขาย	22	41.64	28.835		
พนักงานบริษัท	17	60.35	29.688		
รับจ้างทั่วไป	16	48.06	16.807		
เกษตรกร	6	41.33	11.325		
เกษชียณ	2	16.00	1.414		
ว่างงาน/งานบ้าน	2	31.50	2.121		
เสียชีวิต	2	46.50	.707		
อาชีพของมารดา					
รับราชการ	8	45.25	20.995	.948	.466
เจ้าของกิจการ/ค้าขาย	16	46.38	24.942		
พนักงานบริษัท	13	57.08	22.306		
รับจ้างทั่วไป	15	45.87	22.706		
เกษตรกร	8	38.88	10.629		
แม่บ้าน	28	48.79	23.479		
เสียชีวิต	2	70.00	28.284		

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวน (90 คน)	ปัญหาพฤติกรรมในเด็กป่วยโรคลมชัก			
		ค่าเฉลี่ย	SD	F	P
ความรู้สึกเป็นภาระของผู้ปกครองต่อเด็ก				1.844	.147
ไม่เป็นภาระเลย	22	38.50	22.277		
เป็นภาระเล็กน้อย	20	45.75	21.277		
เป็นภาระปานกลาง	28	49.68	22.248		
เป็นภาระมาก	20	56.00	31.805		
ความสามารถในการดูแลตนเอง				4.462	.009**
ไม่ได้เลย	2	84.50	2.121		
ได้บ้างเล็กน้อย	15	55.00	30.919		
ได้พอสมควร	46	48.91	23.030		
ดูแลตนเองได้ดี	27	38.00	20.976		
ระดับความสามารถ				3.542	.033*
ต่ำกว่าเพื่อน ๆ	20	60.05	30.848		
พอดี กับเพื่อน ๆ	64	43.61	22.340		
สูงกว่าเพื่อน ๆ	6	46.33	15.214		
ผลการเรียนในทศนะของผู้ป่วย				5.372	.007**
ครอบครอง					
ดี	19	39.32	12.945		
ปานกลาง	41	41.95	27.786		
ไม่ดี	30	54.03	11.318		
จำนวนครั้งที่รับการรักษาจากโรงพยาบาล				4.578	.005**
1 – 3 ครั้ง	2	16.00	1.414		
4 – 6 ครั้ง	8	30.25	11.247		
7 – 9 ครั้ง	3	30.33	11.547		
10 ครั้งขึ้นไป	77	51.08	24.659		

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวน (90 คน)	ปัญหาพฤติกรรมในเด็กป่วยโรคลมชัก			
		ค่าเฉลี่ย	SD	F	P
ยกันชักที่ได้รับ					
ไม่ได้รับยา	3	21.00	12.12		
ได้รับ 1 ชนิด	66	46.27	24.28		
ได้รับมากกว่า 1 ชนิด	21	52.05	25.97		
ชนิดของอาการชัก					
Simple partial seizure	8	49.75	23.193		
Complex partial seizure	16	41.88	28.684		
Partial seizure evolving to	45	42.51	19.995		
Secondarily generalized Seizure					
ไม่วะบุ	21	61.05	28.616		
ระยะเวลาที่ได้รับการรักษา					
0 - 4 ปี	39	47.97	25.410		
>4 – 8 ปี	18	33.33	13.949		
>8 ปีขึ้นไป	33	54.45	26.144		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .05$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .01$

จากตารางที่ 12 เมื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยสถิติทดสอบ F พบว่า คะแนนเฉลี่ยของปัญหาพฤติกรรมในเด็กวัยรุ่นตอนต้น อายุ 12-15 ปีที่ป่วยด้วยโรคลมชักเพศจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในปัจจัยต่อไปนี้

- สถานภาพเศรษฐกิจ พบร้า คะแนนเฉลี่ยของปัญหาพฤติกรรมจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยในกลุ่มที่สถานภาพทางเศรษฐกิจไม่เพียงพอจะมีคะแนนเฉลี่ยปัญหาพฤติกรรมสูงสุด คือเท่ากับ 61.69 รองลงมา คือ เพียงพอแต่ไม่เหลือเก็บ เท่ากับ 52.83 และเพียงพอแต่ไม่เหลือเก็บมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ 40.55

- การมีปัญหารื่องเงินเนื่องจากการเจ็บป่วยของเด็ก พบร้าในกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยปัญหาพฤติกรรมสูงสุด คือ กลุ่มที่มีปัญหารื่องเงินมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 64.90 รองลงมาคือกลุ่มที่มี

ปัญหาปานกลางและเล็กน้อย ซึ่งมีค่าแนวโน้มเดียวกัน คือ 49.96 และ 50.71 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่มีค่าแนวโน้มเฉลี่ยต่ำสุดคือกลุ่มที่ไม่มีปัญหาเรื่องเงินเลย เท่ากับ 30.81 โดยค่าแนวโน้มเฉลี่ยของปัญหาพฤติกรรมในปัจจัยปัญหาเรื่องเงินเนื่องจากการเด็กนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- ความสามารถในการดูแลตนเองในที่นอนของผู้ปกครอง พบร่วม ค่าแนวโน้มเฉลี่ยของปัญหาพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยในกลุ่มที่มีค่าแนวโน้มเฉลี่ยสูงสุด คือ กลุ่มที่ไม่สามารถดูแลตนเองได้เลย มีค่าแนวโน้มเฉลี่ย เท่ากับ 84.50 รองลงมาคือ ได้น้ำงอกันอย 55.00 ได้พอสมควร 48.91 และดูแลตนเองได้มีค่าแนวโน้มเฉลี่ยต่ำสุด คือ 38.00

- ระดับความสามารถเมื่อเทียบกับเด็กในวัยเดียวกัน พบร่วมค่าแนวโน้มเฉลี่ยของปัญหาพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่มีความสามารถต่ำกว่าเพื่อน ๆ จะมีค่าแนวโน้มเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 60.05 รองลงมาคือ กลุ่มที่มีความสามารถสูงกว่าเพื่อน ๆ เท่ากับ 46.33 และกลุ่มที่มีความสามารถพอ ๆ กับเพื่อน ๆ มีค่าแนวโน้มเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 43.61

- ผลการเรียนในที่นอนของผู้ปกครอง พบร่วม ค่าแนวโน้มเฉลี่ยของปัญหาพฤติกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในกลุ่มเด็กที่เรียนไม่ดีจะมีค่าแนวโน้มเฉลี่ยปัญหาพฤติกรรม 41.95 และในกลุ่มเรียนดีมีค่าแนวโน้มเฉลี่ยปัญหาพฤติกรรมต่ำสุด คือ 39.32

- จำนวนครั้งที่รับการรักษาจากโรงพยาบาล พบร่วม ค่าแนวโน้มเฉลี่ยของปัญหาพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยในกลุ่มที่รับการรักษามากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป จะมีค่าแนวโน้มเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 51.08 รองลงมาคือ 7-9 ครั้ง 4-6 ครั้ง และ 1-3 ครั้ง ซึ่งมีค่าแนวโน้มเฉลี่ยปัญหาพฤติกรรมเท่ากับ 20.33, 30.25, และ 16 ตามลำดับ

- ระยะเวลาที่ได้รับการรักษา พบร่วม ในกลุ่มที่รักษามาแล้วตั้งแต่ 8 ปี ขึ้นไป จะมีค่าแนวโน้มเฉลี่ยปัญหาพฤติกรรมสูงสุด เท่ากับ 54.45 รองลงมา คือ กลุ่มที่รักษามาแล้วเป็นเวลา 0-4 ปี มีค่าแนวโน้มเฉลี่ยเท่ากับ 47.97 และต่ำสุด คือ รักษามาตั้งแต่ 4-8 ปี มีค่าแนวโน้มเท่ากับ 33.33 โดยค่าแนวโน้มเฉลี่ยของปัญหาพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

- ชนิดของการชัก พบร่วม ค่าแนวโน้มเฉลี่ยของปัญหาพฤติกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยในกลุ่มที่ไม่มีการระบุชนิดของการชัก มีค่าแนวโน้มเฉลี่ยปัญหาพฤติกรรมสูงสุด เท่ากับ 61.05 รองลงมา คือ ในกลุ่มของ simple partial seizure มีค่าแนวโน้มเฉลี่ยเท่ากับ 49.75 และกลุ่ม complex partial seizure และ partial seizure evolving to secondary generalized seizure มีค่าแนวโน้มเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ 41.88 และ 42.51 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของรายได้ ความถี่ของการซัก อายุที่เริ่มเป็นโรคกับคะแนนปัญหาพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ป่วยด้วยโรคลมชัก

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ (γ)	P-value
รายได้	-.147	.168
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	.050	.641
จำนวนเพื่อนสนิท	-.106	.321
ความถี่ของการซัก	.268	.011*
อายุที่เริ่มเป็นโรคลมชัก	-.069	.516

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .05$

จากตารางที่ 13 พบว่า ปัจจัยในด้านความถี่ของการซัก มีความสัมพันธ์กับปัญหาพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์เท่ากับ .268 นั่นคือ ความถี่ของการซักกับปัญหาพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ในรูปเชิงเส้นและทิศทางเดียวกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ส่วนปัจจัยทางด้านรายได้ จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนเพื่อนสนิทและอายุที่เริ่มเป็นโรคลมชัก ไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3 ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ป่วยด้วยโรคลมชัก

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความถูกต้องโดยโลจิสติกของปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่ป่วยด้วยโรคลมชัก

ลำดับของปัจจัย	B	Sig.	Exp (B)	95% CI for EXP (B)	
				Lower	Upper
ปัญหาการปรับตัวด้านความกังวลเกี่ยวกับตนเอง	4.400	.000**	81.426	9.451	701.531
สถานภาพเศรษฐกิจ	-1.118	.019*	.327	.129	.831
ความรู้สึกกังวลของผู้ป่วยรองต่อบุตรที่ป่วยเป็นโรคลมชัก	2.181	.014*	8.857	1.543	50.851
การได้รับบาดเจ็บเนื่องจากอาการชัก	3.809	.000**	45.094	6.086	334.126
ผลการเรียนในทศนะของผู้ป่วย	-1.228	.019*	.293	.105	.816
Constant	-.519			7.876	.000**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .05$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .01$

จากการที่ 14 เมื่อนำปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 10 ตัวแปร ได้แก่ เพศ, ปัญหาการปรับตัว, ด้านความกังวลเกี่ยวกับตัวเอง สถานภาพเศรษฐกิจ, ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ป่วยรองและเด็ก, ความรู้สึกกังวลของผู้ป่วยรองที่เด็กป่วยเป็นลมชัก, ความรู้สึกเฉย ๆ ต่อโรคลมชักของผู้ป่วย, ระดับความสามารถเมื่อเทียบกับเด็กในวัยเดียวกัน, การมีภาระเรื่องงานอดิเรกที่ชอบ, ผลการเรียนในทศนะของผู้ป่วย, ระยะเวลาที่รับการรักษาและความถี่ของการชักในรอบปี พนบว่า มีเพียง 5 ตัวแปรเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ระดับ .01 ได้แก่ ปัญหาการปรับตัวด้านความกังวลเกี่ยวกับตนเอง และการได้รับบาดเจ็บเนื่องจากอาการชัก และที่ระดับ .05 สถานภาพเศรษฐกิจ, ความรู้สึกกังวลของผู้ป่วยรองต่อบุตรที่ป่วยเป็นโรคลมชัก และผลการเรียนในทศนะของผู้ป่วย